

Peygamber düşmanlarının ibretli sonları

Ferhat Bey: “Peygamberimize (asm) düşmanlık etmiş başlıca müşrikler kimlerdir? Bunların âkıbetleri ne olmuştur? Bunlardan Übey ibn-i Halef ile Ümeyye bin Halef aynı şahıs mıdır? Yoksa kardeş midirler? Bu şahıslardan Risale-i Nur’da da bahsediliyor. Bu şahısları kısaca tanıtır mısınız?”

İKİ MÜŞRİK KARDEŞ

Übey ibn-i Halef ve Ümeyye bin Halef... İki kardeş müşrik!

Zekâlarını şirkte kullanan iki İslâm düşmanı!

Peygamber Efendimiz’in (asm) defalarca tebliğ ettiği, ama defalarca cevab-ı red aldığı iki nasipsiz!

O gün için Mekke’de daha başkaları da vardı. Hepsi de İslâm tebliğinin önünde bir bariyer oluşturmuşlar, Peygamberimize (asm) düşmanlık etmekte ölçü tanımamışlar; fakat hepsi de kötü akıbetten yakalarını kurtaramamışlardır. Başlıcalarından kısa kısa bahsedelim:

HAKKINDA SÛRE İNEN AMCA: EBU LEHEB

Bu ismi anarken, Peygamber Efendimizi (asm) incitir miyim diye korkarım. Çünkü Peygamber Efendimiz’in (asm) amcasıdır. Ama amansız düşmanı olup çıkmıştır.

Kendisi ve karısı hakkında Tebbet Sûresi inerek İlâhî ikaba uğramışlardır.

Bedir Savaşına hasta olduğundan katılmadı. Bedir’de müşriklerin yenildiğini ve en güvendiği arkadaşlarının öldürüldüğünü duyunca kahrından yataklara düştü ve nihayet öldü.

Ebu Leheb çiçek hastalığından öldüğü için, bulaşıcı olması dolayısıyla cesedi ortada

kaldı. Bir müddet ne oğulları, ne arkadaşları kimse cesedine yaklaşmadı. Nihayet etrafa dayanılmaz kokular yayınca, ücretle tutulan Sudan'lılar büyükçe bir çukur kazdılar, uzun sııklarla cesedi iterek çukura yuvarlayıp üzerini toprakla örttüler.

Kızı Dürre hicretten önce Müslüman olmuştu. Oğlu Utbe Peygamberimizin (asm) bedduâsı ile arslan tarafından parçalandı.1 Diğer iki oğlu Uteybe ve Muattip ise Mekke'nin fethinden sonra Müslüman oldular.

AMANSIZ DÜŞMAN: EBU CEHİL

Amansız İslâm düşmanlarının reislerinden birisi de Ebu Cehil'dir. Kendini İslâm'ın aleyhinde çalışmaya adadı. Peygamberimizin (asm) tebliğini engellemek için hiçbir fedakârlıktan ve hiçbir düşmanlıktan geri kalmadı.

Sayesinde Mekke döneminde İslâm tebliği çok zor günler gördü, Müslümanlar dayanılmaz çile imbiklerinden geçti.

Ebu Cehil Müslümanları yeryüzünden silmek için Bedir Savaşına katıldı. Fakat kendisi silindi gitti. Bedir Savaşında öldürüldü. Cesedi, Bedir'in kör kuyularından birine atıldı.

Oğlu İkrime Mekke'nin fethinden sonra Müslüman oldu ve Medine'de İslâm için çalıştı. Mürtedlere karşı mücadele etti. Şam bölgesinde bir savaşta şehit oldu.

HİCİVCİ ŞAİR: UKBE B. EBÎ MUAYT

Bir amansız düşman da Ukbe bin Ebi Muayt'tır. Übey bin Halef'in yakın arkadaşdır.

Ukbe bir gün Peygamber Efendimiz'in (asm) sohbetini dinlemişti. Arkadaşı Übey tarafından öyle kınandı ki, gidip Peygamber Efendimiz'e (asm) hakaret ederek ancak kendini affettirebildi.

Mekke'de iken Peygamber Efendimiz'i (asm) boğmaya kalkan Ukbe, hicret sırasında Peygamber Efendimiz'i (asm) hicveden şiirler yazarak müşriklerin gönlüne girdi.

Peygamber Efendimiz de (asm) kendisine bedduâ etti: "Allah'ım! Ukbe'yi yüzüstü, burnunun üstüne düşür!"

Bedir Savaşına katılanlar arasında Ukbe de vardır. Kureyş yenilgiye uğrayınca kaçmaya teşebbüs etti. Fakat atı hırçınlaştı ve Ukbe'yi sırtından burnu üstüne yere düşürdü. Müslümanlar tarafından ele geçirilerek öldürüldü.

Kızı Ümmü Gülsüm Mekke döneminde Müslüman olmuştu. Medine'ye hicret etti.

Oğulları Velid ve Umare ise Mekke'nin Fethinden sonra Müslüman oldular.

EBTER: AS BİN VAİL

Azılı İslâm düşmanlarından birisi de As bin Vail'dir.

Peygamber Efendimiz'e (asm) karşı çirkin ve kışkırtıcı alayları ile namı tarihlere geçmiştir.

Peygamber Efendimiz'in (asm) ilk erkek evlâdı Kasım öldüğünde Peygamber Efendimiz'e (asm) "Ebter! Erkek çocuğu yaşamıyor" diye alay etmiş; bunun üzerine Kevser Sûresi 3. âyeti nazil olmuştur. Âyet: "Asıl ebter o sana buğzedendir!"2 ifadesiyle As b. Vail'in alaycı sözlerini kendisine iade ediyor.

SEN DE ONA İMAN ET

As bin Vail'in oğlu oğlu Amr Habeşistan'a hicret eden Müslümanlara eziyet ettirmek için Müslümanların peşi sıra türlü hediyelerle Habeşistan'a geçiyor, Habeş Kralı Necaşi'nin huzuruna çıkıyor ve Müslüman'ların kendisine teslim edilmesini istiyor. Diyor ki:

"Haşmetli Efendim! Bizim ülkemizden putlarımıza söven bazı yalancılar ülkenize sığınmışlardır. Onların bize teslim edilmesini istiyoruz."

Habeş Kralı Necaşi Amr'a öyle bir şiddetle tokat vuruyor ki, Amr yıldızları sayıyor.

Kral haykırıyor: "O hak peygamberdir! Sizin ülkenizin adamıdır. Onlar yalancı değildir! Bana kalırsa hiç durma git, sen de ona iman et!"

Amr orada, Necaşi'nin huzurunda iman ediyor.

EŞEK ISIRINCA...

As bin Vail eşeğine binmiş Mekke civarında bir yere gidiyordu. Bir dağ yolunda iken eşeği ürktü ve As'ı düşürerek bacağını ısırıldı. Bacağının yarası kapanmayan As, bu yara dolayısıyla bacağı şişerek öldü.

Oğlu Amr bin As ise, güçlü bir diplomattı. Müslüman olduktan sonra İslâm'a çok hizmet etti.

"MUHAMMED'İN DEDİĞİNİ UNUTTUN MU?"

Bir diğer ibret vesikası da Ümeyye bin Halef'tir.

Ümeyye başlangıçta Bilâl-i Habeşî'nin efendisiydi. Hazret-i Bilâl'e (ra) yapmadığını bırakmadı. Dayanılmaz işkenceler, insanlık dışı hakaretler... Hz. Ebu Bekir Bilâl'i (ra) kurtarana kadar Bilâl'e (ra) çok zulmetti.

Hicretten sonra Bedir savaşı hazırlıkları sırasında Peygamber Efendimiz (asm) bazı müşriklerin Bedir'de öldürüleceği müjdesini verdi. Bunların içinde Ümeyye bin Halef de vardı. Bu haber Ümeyye'ye ulaştınca, Ümeyye çok korktu. Evine kapandı. Karısına dedi ki:

“Muhammed benim öldürüleceğimi söylemiş. Muhammed'in hiç yalan söylediği görülmemiştir. Öyleyse ben de evden dışarı çıkmayacağım!”

Bu korku dolayısıyla Bedir savaşına katılmak istemedi. Ebu Cehil gelerek kendisine:

“Sen Kureys'in eşrafındansın! Senin savaşa gitmediğin duyulursa hiç kimse savaşa gitmez. Sen git, savaşın başlangıcında bulun. Sonra geri dönersin!” dedi. Ümeyye kabul etti.

En hızlı ve güçlü bir deve satın aldı. Savaşa giderken karısı:

“Muhammed'in dediğini unuttun mu?” deyince:

“Hayır, unutmadım! Savaşın başlangıcında bulunacağım. Sonra geri döneceğim” dedi. Fakat Ümeyye, Bedir savaşından bir daha geri dönemedi. Orada öldürüldü. Ümeyye'nin oğlu Safvan İslâm düşmanlığını sürdürdü. Ta ki Mekke'nin fethine kadar...

Mekke'nin fethinden sonra Peygamberimizin (asm) umumî affıyla affedilenler arasında Safvan da vardı. Safvan İslâm'a girip girmeyeceği konusunda karar vermek için Hz. Peygamber'den (asm) iki ay süre istedi. Hz. Peygamber (asm) dört ay süre verdi. Fakat bir ay sonra Huneyn Savaşı akabinde, Peygamber Efendimizin (asm) cömertliğine ve iltifatına mazhar olunca derhal Müslüman oldu.

ALLAH, SENİ DİRİLTECEKTİR

Mekke dönemi amansız İslâm düşmanlarından birisi de Übey ibn-i Halef'tir. Übey ibn-i Halef, Ümeyye'nin kardeşidir.

Meşhurdur ki, bir gün bir çürümüş kemik alıp Peygamber Efendimiz'e (asm) geldi, kemiği eliyle ufalayıp tozunu savurduktan sonra Peygamber Efendimiz'e (asm):

“Bu kemiklerin tekrar dirileceğine inanıyor musun?” diye alaycı sorular sordu.

Öldükten sonra dirilişi inkâr ediyordu.

Peygamberimiz de (asm) sabırla:

“Evet! Seni diriltecek ve Cehenneme sokacaktır!” buyurdu.

Ardından, yeniden dirilişi ispat eden Yasin Sûresinin 77. Ve 78. Âyetleri nazil oldu.

Hicret esnasında Sevr Dağında Peygamber Efendimiz'in (asm) izini süren Kureyş heyetinin içinde Übey ibni Halef de vardır. Mağaraya kadar gelmişler, “mağaraya girelim” demişler. Übey demiş ki: “Nasıl girelim? Burada bir ağ görüyorum ki, Muhammed doğmadan yapılmıştır. Bu iki güvercin işte orada duruyor. Adam olsa orada dururlar mı?”³

O BANA TÜKÜRSE YİNE BENİ ÖLDÜRÜR

Übey Bedir savaşına katılmış, esir düşmüş, fidye karşılığı serbest bırakılmıştı.

Mektubat'ta Bediüzzaman Hazretlerinin haber verdiği, Peygamber Efendimiz'in (asm): “Ben kendi elimle Übey ibni Halef'i öldüreceğim.”⁴ Haberi, Uhud Savaşında gerçekleşmiştir.

Bedir'de öldürülen kardeşinin intikamını almak için, Bedir'den bir sene sonra özel beslediği bir atla, başında miğfer, sırtında zırhla Uhud Savaşına katıldı.

Savaş esnasında atını Peygamber Efendimiz'in (asm) üzerine sürdü ve meydan okudu.

Peygamber Efendimiz de (asm) Sahabeleri durdurdu, bizzat kendisi mızrağı ile Übey'in üzerine yürüdü. Übey kaçmaya başladı. Peygamber Efendimiz (asm) ona bir mızrak attı. Mızrak miğferle zırhı arasından Übey'in vücuduna saplandı.

Ve Übey bağırarak atından düştü.

Müşrikler Übey'i çadırına götürdüler. Yarasını sarmaya ve kendisini teselli etmeye çalıştılar. “Yaran küçük. Bir şey olmaz” dediler.

Übey'in ağzından şu sözler döküldü:

“Muhammed bana seni öldüreceğim demişti. Vallahi o bana tükürse yine beni öldürür!”

Ve Mekke'ye dönerken Übey yolda öldü.

MASALCI BİR MÜŞRİK: NADR İBNİ HARİS

Peygamber Efendimiz'e (asm) en çok eza ve cefa edenlerin başında gelenlerden birisi de Nadr bin Haris'tir. Kendisi masalları ve efsaneleri çok iyi bilirdi. Kur'ân âyetleri indikçe, "Muhammed size geçmişlerin masallarını anlatıyor!" diye alay ederdi.

Bir defasında Peygamber Efendimiz'i (asm) Hacun yokuşu yanında tek başına görünce öldürmek niyetiyle yanına kadar sokuldu.

Fakat birdenbire korkup kaçmaya başladı.

Onu kaçarken gören Ebu Cehil:

"Neden kaçıyorsun?" dedi.

Nadr ise:

"Muhammed'in ardına düştüm. Yapayalınızdı; öldürecektim. Ona yaklaşır yaklaşmaz birden başımın üzerinde kocaman karayılanlar gördüm. Ağızlarını açmışlar, dişlerini gıcırdatıyorlardı." dedi.

Ebu Cehil de: "Onun sihirlerinden birisidir." dedi.

Nadr bin Hars, Bedir Savaşına katıldı ve bu savaşta öldürüldü.

Ve daha niceleri...

Satırlarımıza sığmaz. Allah nice din düşmanlarının elinden koparıp kurtardığı bu dini, doğru anlamayı ve doğru yaşamayı bütün dünyaya nasip etsin. Âmin.

Dipnot:

1- Mektubat, s. 147.

2- Kevser Sûresi: 3.

3- Kadı İyâz, eş-Şifâ, 1:313; Ali el-Kari, Şerhu's-Şifâ, 1:368; Müsned, 1:248.

4- Mektubat, S. 102.